

רצוי נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

(נסיעת רבנו ז"ל לארץ ישראל)

כ... (י' המשר) ... כלל הדבר, פי הוא זכרונו לברכה עשה בכונה, והניח עצמו לבזות בכל מיני בזיונות, ואמר להאיש שהיה עמו, שאלו הבזיונות יהיו לו טובה גדולה בהליכה ובחזרה, פי גדל עצם המניעות הגדולות, שהיה לו לבוא לארץ-ישראל, אי אפשר לשער ולהעריך ולספר, ולא היה באפשרי לבוא לארץ-ישראל כי-אם עלידי קטנות זאת, כאשר נשמע אחר-כך מפיו בפרוש. ואמר, שאם לא היו לו אלו הבזיונות והקטנות, לא היה לו באפשרי לבוא לשם בשום אופן; ואמר, שראה שהוא מכרח לשאר שם בסטנבול, דהינו למות שם, אך זאת הקטנות והבזיונות הצילו אותו, פי קדם שבאין לארץ-ישראל וכו' כנ"ל.

כ... אחר-כך צוה רבנו זכרונו לברכה להאיש שהיה עמו, שיתן להאנשים הנ"ל, שבוזו אותו כנ"ל, מהמאכלים ומשקאות ומיני מרקחת שלהם, שהיה עמהם, לתן להם מהכל ונסעו אלו האנשים לביהם, ולא רצו לקבל אגרת מרבנו לבייתו, רק מהאיש שהיה עמו קבלו אגרת, ורבנו זכרונו לברכה הניח אגרת שלו בתוך אגרת של האיש הנ"ל, ואלו האנשים היו רוצים לפתח את האגרת של האיש הנ"ל, אולי יוכלו להבין ממנו איזה דבר מרבנו זכרונו לברכה, מי הוא ומאין הוא, אבל לא היו יכולים למצא האגרת אצלם, פי נעלם מהם היכן שהניחו את האגרת, ולא בא לידם האגרת, עד שבאו אל הקמר בוליחאי, או מצאו האגרת אצלם, וראו מן האגרת, שזה היה רבנו זכרונו לברכה. המה ראו, בן תמהו, ונבהלו מאד; והאיש ההוא, שבזה אותו הרבה כנ"ל, בא לבייתו, ונפטר בסמוך לביאתו ממש:

אומן.. אומן
ראש השנה

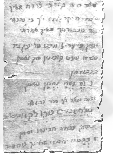
בנים אתם לה' אלקיכם לא תתגודדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת (יד,א)

שסמך אצל מצוה זאת דיקא לקרותם בשם בנים, פי הא בקא תליא והוא טעמו של מצוה זאת, פי ה' יתברך אומר לישראל: בנים אתם וכו' ועל-כן אסור להתגודד ולעשות קרחה על מת, פי צריכין להאמין שבאמת המיתה טובה גדולה מאד כדי לזכות על ידה דיקא להגיע לבחינת בן, שעקר גזרת המיתה הוא כדי לבטל ולבלות בעפר וזהמת בחינת העבד, כדי שנוכה לעתיד לקום בתחיה בגוף נר ואז נוכה להיות בבחינת בן כמו בן המחפש בגוני אביו, פי אז נוכה להפירו יתברך בבחינת שם העצם, ועל-כן מקשר היטב מקרא הנ"ל בקשר נפלא, פי דיקא מחמת שישאל נקראים באמת בנים בחינת 'בנים אתם לה' אלקיכם', על-כן לא תתגודדו וכו', פי המיתה טובה גדולה כדי לזכות להגיע על-ידי זה לבחינת בן בשלמות. (הלכות ברפת השחר ג', מה)

וברכך וכו' בכל אשר תעשה (טו,ח)

מי שאין תורתו אמנותו צריך לעשות איהו דבר כגון משא ומתן או מלאכה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (ספרי פרשת ראה ע) על פסוק (דברים טו): וברכך בכל אשר תעשה, פי על-ידי העשיה והעסק מבררין הברור הנעשה על-ידי הדעת וכו'. אבל ההשתדלות לבד בודאי אינו מועיל כלום, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל (קדושין פב.) שאין העניות מן האמנות ולא עשירות וכו', וכמו שכתוב (תהלים עה): פי לא ממוצא וממערב וכו' פי אלקים שופט זה ישפיל זה ירים, וכתוב (דברי הימים-א כט): והעשר והכבוד מלפניך. פי עקר שלמות כל הברכות וכל ההשפעות הוא רק על-ידי שלמות האמונה, שנמשך על-ידי הצדיק: (הלכות אמנין ד', אות כז)

שבת ראה

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה (יא,כו)

הברכה והקללה נעשה אצל האדם כפי הכלי שיש לו (כי התורה יש לה שני כחות: להמית ולהחיות, כמו שאמרו: ושמתם - זכה, נעשית לו סם חיים וכו', הכל לפי הכלי שלו, הינו כפי תפיסתו, תפיסת המחין שלו), כמו שכתוב: ראה אנכי נתן לפניכם ברכה וקללה. לפניכם דיקא, פי מלפני הקדוש-ברוך-הוא יוצא אור פשוט, הינו אותיות פשוטים, ולפי האדם בן נעשה הצרוף: אם הוא אדם טוב, נעשה צרוף של ברכה, ואם לאו - להפך.

וזה: לפניכם ברכה וקללה - דיקא, פי לפני ה' עדין אין ציור לצרוף הזה, אם הוא ברכה אם לאו. (לקוטי מוהר"ן חלק א - סימן לו)

ושמחתם בכל משלח ידכם (יב,ז)

נאמר בקרבנות שמחה, כמו שכתוב (דברים יב): ושמחתם בכל משלח ידכם, וכיוצא בזה בפסוקים הרבה. ועל-כן היו הלויים מנצחים בשיר על הדוכן בשעת הקרבנות, פי שיר וזמרה הוא בחינת שמחה, פי על-ידי הקרבנות עולין כל ניצוצות הקדשה מן הקלפות והעקר על-ידי השמחה שנמשכת על-ידי הקרבנות.

פי עקר עלית הקדשה מן הקלפות הוא על-ידי השמחה: (הלכות נפילת אפים וקדשה דסידרא - הלכה ד', ח')

שיחות נלהבות מפי רבי ישראל, זצ"ל

התקרבות רבי ישראל קרדוניה זצ"ל

(השואל: כמה זמן הוא גר בארץ ישראל?)

✽ ... הוא היה בערך חמש עשרה שנה, בערך. הוא היה פעמים בארץ ישראל, מקדם היה כאן כמה שבועות, ונסע בחזרה. ואחר כן הוא הגיע להשתקע.

✽ הוא מסר את כל חייו לרבנו לגמרי! הוא הדפיס ספרי רבנו בזמן שאף אחד לא... הוא הדפיס: לקוטי תפלות, ולקוטי מוהר"ן, וספרים קטנים - הוא תרגם את ספור הנסיעה של רבנו לארץ ישראל לאידיש.

✽ לא היה לו כסף - הוא אלוה, היו יודעים שהוא ישלם, היה לו אשראי, היו יודעים שהוא ישלם. הוא הדפיס, מכר, הכל עם תפלות. ואלישע דעביד ברחמי הוא דעביד! הכל עשה עם תפלה! עם מסירת נפש כזה שאין לשער, ללוות ולהדפיס. היום יש קרן הדפסה, אבל אז היה... מסירת נפש!

✽ אחר זמן התחרט אביו, הוא נסע במיוחד לקים כבוד אב. הוא היה זקן, אז הוא שמש אותו. מאומן הוא נסע להמדינה שבו נולד, איפה שאביו היה גר, כדי לקים כבוד אב, בעיר טרנפול (גליציה).

✽ רבי שלמה וקסלר היה אומר על רבי ישראל שעליו נאמר הפסוק: "ישראל אשר בך אתפאר!"

(השואל: הוא נתראה עם רבי אברהם ב"ר נחמן?)

✽ כן! בודאי! הם היו חברים - כן, בודאי!

✽ אני לא הפרתי אותו - את רבי אברהם, אני נתקרבותי בשהוא היה כבר בחוץ לארץ. אבל שמעתי מרבי שלמה וקסלר, מרבי מאיר אנשין...

(השואל: כשהיה רבי ישראל שר היה גם רוקד?)

✽ הוא שר, וגם רקד, בודאי! הוא רקד אף באמצע השבוע! רבי אברהם היה אומר שצריכים לרקד חצי שעה על השעון! זה המתקה גדולה - המתקה הדינים! (השואל: היום לא רוקדים כל כך.)

✽ אני הייתי רוקד לבדי! לבדי בביתי! כן! הייתי שר נגונים, עוד נגון, נגון זה ונגון זה, הייתי שמח ושר!...

[ממשיך מהשיחה דלעיל בענין גדל מעלת הספר לקוטי תפלות]

✽ הלקוטי תפלות זה לא חבור שמחברים ספר מתורות, או מתפלות - זה ההתבודדות של רבי נתן!

✽ היה לו התבודדות, אז הוא הוציא 'שפה מן היים' מההתבודדות שלו, וכתב אותו בלשון הקדש, וזהו ה'לקוטי תפלות'! זה לא חבור שמחברים - עם הכנה... ההתבודדות שלו, האש שלו, הוא כתב, כדי שגם אנו נלמד איך לעשות התבודדות!

✽ רבי נתן כותב בהקדמה: 'תפלות כאלו עדין לא היו בעולם!'

✽ ואנחנו זכינו שאנו יודעים מזה, שיש לנו ספר הזה, רק צריכים להתחזק, ולהגיד 'בכל יום! כל יום - בכל היותו! ...

קדם שיוצא האדם לאויר העולם מלמדין ומראין לו כל מה שצריך לעבד ולהשיג בזה העולם. וכיון שיוצא לאויר העולם מיד נשכח ונאבד ממנו הכל. ובשביל זה הוא צריך לנסע להצדיק לבקש אחר אבדתו. כי כל האבדות הללו של כל בני העולם, כלם הם אצל הצדיק (לקוטי מוהר"ן, סימן קפ"ח).

✽ ... רבנו של עולם, יודע תעלומות עד אין חקר, צופה נסתרות, צופה ומביט עד סוף כל הדורות. אתה לבד יודע כל אבדותי הרבים היכן הם, ובחסדך הגדול חמלת עלינו חמלה גדולה ויתרה. וגלית לנו שכל אבדותינו של כל אחד ואחד הם אצל הצדיקים האמתיים. אבל בעונותינו הרבים מאד, אנו רחוקים מאד מהצדיקים האמתיים, אשר אצלם הם כל אבדותינו ואין אתנו יודע עד מה, מי הוא הצדיק האמת אשר אצלו כל אבדותינו, מכל שפן שאין אנו יודעים שום דרך איך לבקש ולחפש אצלו אחר כל אבדותינו הרבות והעצומות של כל אחד ואחד.

✽ על כן באתי לפניך בעל הרחמים האמת, שתרחם עלי למען שמך, ותחוס ותחמל עלי בעצם חמלתך, יהמו ויכמרו מעיך ורחמיך עלי, ותפקח את עיני מהרה שאזכה לראות ולידע את הצדיק האמת אשר כל אבדותי הם אצלו, ואזכה לשבר כל המניעות ולהתקרב אליו מהרה. וברחמיך תסיעני שאזכה להתנגע ולטרח ולהשתדל בכל כחי כל ימי לחפש ולבקש אצלו אחר כל אבדותי שאבדתי מעודי עד היום הזה, עד אשר אזכה למוצאם בחיי מהרה, באפן שאזכה לשוב אליך באמת להכיר אותך ולהתקרב אליך ולהתדבק בך באמת. ותשמרני ותצילני מעתה שלא אובד עוד שום אבדה כלל מעתה ועד עולם.

✽ רחם עלי למען שמך, חמל על תפלת הערער כמוני היום, כמו שכתוב, "פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם". וכתוב, "כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע. תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימיך נצח.

✽ יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי". אמן ואמן:

(לקוטי תפילות - מתוך תפילה קכ"ז)

מתפלל

חיזוק השבוע

✽ ואנו אין לנו שום עצה כי אם לבלות ימינו ושנותינו על ספרי רבנו ז"ל ותלמידו הקדוש, ובכל יום אנו צריכין לחדש ימינו ולהתחיל מחדש לקרב עצמנו לרבנו ז"ל ותלמידו הקדוש ולעצותיהם הקדושים, ולהחיות עצמנו בכל יום שעל כל פנים ספרי רבנו ז"ל ותלמידו הקדוש מנחים אצלנו בבית ואין אנו חס ושלים מתנגדים עליהם, אדרבא, רצוננו וכספנו חזק ללמד אותם ולקיים ללכת בהם; ובפרט כפי שרבנו ז"ל הזהיר אותנו ללכת בהתורה "אזמרה לאלקי בעודי" (סי' רפ"ב). שאפלו נקדה טובה היא יקרה מאד בעיני השם יתברך, ואנו צריכין לחטף בכל עת איזה נקדה טובה על החושך שלנו [ש]לא יכסה חס ושלוש אורו של רבנו ז"ל ותלמידו הקדוש, [ואנו צריכין] להחזיק עצמנו בהם כמו עור במקלו. ומחמת נחיצת השיירה אקצר.

(ספר קיום התורה - רבי נתן מטבריה - מכתב קל"ח)